

První neděle po Velikonocích 11. 4. 2021

„Odhodte všechnu špatnost, každou lest, přetvářku, závist, jakékoliv pomlouvání a jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku (= Kristovu evangeliu), abyste jím rostli ke spasení. Vždyť jste okusili, že Pán je dobrý!“ (1. list Petrův 2,1-3)

„Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života. Ten život byl zjeven, my jsme jej viděli, svědčíme o něm a zvěstujeme vám život věčný, který byl u Otce a nám byl zjeven. Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste se spolu s námi podíleli na společenství, které máme s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem. To píšeme, aby naše (vaše) radost byla úplná.“
(1. list Janův 1,1-4)

Jan 20,19 – 31 Dvojí zjevení v Jeruzalémě

Dnešní 1. neděle po Velikonocích – Bílá – se nazývá **Quasimodogeniti = jako nově narozené** (děti). Od Hodu Božího velikonočního do této neděle je tzv. velikonoční oktáv. /Latinský název nemá nic společného s hlavním hrdinou Hugova románu Chrám matky Boží v Paříži./

Název **Bílá neděle** pochází ze skutečnosti, že křesťané – nově pokřtění na Bílou sobotu - nosili tento den naposledy své bílé křestní roucho. K novokřtěncům zaznívalo tuto neděli epištolní čtení z 1. listu Petrova 2,2 – 10, které začínalo slovy „quasi modo geniti“ = jako nově narozené (děti). Odtud ten název. Od 30. dubna 2000 stanovil papež Jan Pavel II. tento den jako **neděle Božího milosrdenství**.

Tradiční čtení v křesťanských církvích pro tuto neděle je z Janova evangelia o pochybujícím (nevěřícím) učedníkovi Tomášovi /J 20,19 – 31/. Jeho setkání se Vzkříšeným se událo právě týden po Ježíšově zmrtvýchvstání. Vzkříšený Ježíš přichází znovu mezi své učedníky (už je s nimi i Tomáš) a opět na prvním místě přináší pokoj. Jeho slova „Pokoj vám“ nejsou jen pozdravem a přáním; Ježíš opravdu přináší, dává a působí pokoj. Jeho přítomností, jeho blízkostí ustupuje tma strachu, zoufalství a smrti světlu pokoje, života a radosti.

Ježíš Tomášovi vůbec nic nevyčítá. Nekárá ho, že před týdnem v neděli nepřišel do společenství učedníků (ani se neptá na důvod) a že nevěřil jejich zprávě o Kristově vzkříšení. S láskou Ježíš praví: „Můžeš se přesvědčit. Nepochybuji a věř.“ A chvíli po té: „Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“ /verš 29./

Sestry a bratři, my smíme být těmi blahoslavenými (tj. Bohem chválenými), kteří neviděli živého Ježíše tělesnými očima, nesáhli jsme si fyzicky do jeho ran, a přesto jsme uvěřili. Jsme naplněni velikou radostí z Kristova vzkříšení i z toho, že jsme Bohem chváleni, vyzdviženi, že jsme blahoslavenými! Tedy nesmírně šťastnými! Nemůžeme jinak, než vyznat Tomášovými slovy: Ježíši Kriste, ty jsi můj Pán a můj Bůh.

/ 1. neděle po Velikonocích 11. 4. 2021 Jindřiška Buttová /